

ת"פ 9660/11/19 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 9660-11-19 מדינת ישראל נ' פלונית

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשמת: פלונית

בשם המאשימה: עו"ד מור מלכה

בשם הנאשמת: עו"ד מירי אוזן קליימן

גזר דין

לפנינו דוגמה מצערת להתנהלותה של נאשמת, אשר השליכה פעם אחר פעם הזדמנויות שניתנו לה לסיים את ההליך ללא הרשעה, הדפה את הידיים שהושטו לעזרתה, עד כי נראה כאילו פעלה במכוון כדי להזיק לעצמה.

הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. מכתב האישום המתוקן עולה, כי על רקע ויכוח שנגע לעניינים כספיים והסדרי ראייה בין הנאשמת לבין בן זוגה לשעבר ואבי ילדיה, שלחה לו הנאשמת מסרון בו איימה עליו כי "אם אתה תעז לטלטל אותם אלי שאין לי אוכל לתת להם זה יהיה יום המוות שלך". בהמשך לכך הביא המתלונן את ילדי בני הזוג במכוניתה של בת זוגו לביתה של הנאשמת. או אז פתחה הנאשמת את הדלת האחורית ברכב כשהיא אוחזת דלי בידה, ושפכה את תוכנו של הדלי לתוך הרכב, באופן שהצריך ניקוי הרכב בשטיפה בעלות 500 ₪.

עובר להודיית הנאשמת הודיעו הצדדים על הסדר טיעון, לפיו הנאשמת תופנה לקבלת תסקיר מבחן אשר יבדוק נטילת אחריות, אי פתיחת תיקים חדשים ואפשרות לסיום ההליך ללא הרשעה, והוסכם כי המלצות התסקיר תאומצנה במשותף על-ידי הצדדים.

בסיפא לתסקיר ראשון מיום 4.10.21 המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון לקבלת תסקיר משלים, לבחינת

עמוד 1

השתלבותה של הנאשמת במרכז לשלום המשפחה. כך נעשה. דא עקא, בתקופת הדחייה ניתקה הנאשמת כל קשר עם שירות המבחן ועם באת כוחה, וניסיונות לחדשו עלו בתוהו. כפועל יוצא מכך הודיע שירות המבחן בסיפא לתסקיר שני מיום 9.1.22, כי אין בידו להצביע על תהליך שיקומי, והמליץ לסיים את ההליך במאסר על-תנאי שיהווה גורם הרתעה מספק.

בדיון מיום 8.2.22 ביקשה ב"כ הנאשמת - לבקשתה של האחרונה - לשחררה מייצוגה. בית המשפט פנה לנאשמת וביקש לשמוע את עמדתה באופן בלתי אמצעי, אלא שזו סירבה לכבד את המעמד, מיאנה לעמוד בעודה פונה אל בית המשפט, והתעקשה לומר את דברה כשהיא יושבת. בית המשפט הסביר לנאשמת - שוב ושוב, בשלווה ובאורך רוח, כי דבריה יישמעו בנחת ובנימוס ככל שתנהג בהתאם לקוד ההתנהגות המקובל בבית המשפט. משעמדה הנאשמת בסירובה, נמשך הדיון מבלי שדבריה נשמעו. כתוצאה מכך נדחתה בקשת ההגנה לשחרור מייצוג, והוריתי על שמיעת הטיעונים לעונש ללא הפנייה נוספת לשירות המבחן. עם זאת, נעיתי לבקשתה של הסנגורית ואפשרתי לדחות את הדיון מפאת אילווציה.

בדיון מיום 22.3.22 שבה הנאשמת והתנהלה באותו האופן, שוב, חרף הזדמנויות חוזרות שניתנו לה על-ידי בית המשפט. בתום הדיון נדחתה פעם נוספת בקשת ב"כ הנאשמת לשחררה מייצוג. בצד זאת, והרבה לפני משורת הדין, מצאתי לאפשר לנאשמת לקבל הזדמנות נוספת ואחרונה לשתף פעולה עם שירות המבחן, מתוך תקווה (גם אם קלושה) כי תתעשת, באופן שיאפשר לצדדים לעתור במשותף לסיים את ההליך ללא הרשעה.

הנאשמת עמדה במריה. בתסקיר שלישי ואחרון מיום 6.7.22 שבה קצינת המבחן ועדכנה כי הנאשמת דחתה כל ניסיון התקשרות עמה, ומשכך נותרה ההמלצה ללא שינוי.

בפתח ישיבת הטיעונים לעונש מיום 14.7.22 חזרה ב"כ הנאשמת על בקשתה להשתחרר מייצוג. בית המשפט הזמין את הנאשמת - פעמיים - לדון העדים לומר את דברה. לשווא. הבקשה לשחרור מייצוג נדחתה. ב"כ המאשימה סקרה בתמצית את נתוניה של הנאשמת, ילידת 1975 ללא הרשעות קודמות. בהינתן נסיבותיה ונסיבות האירוע, ביקשה להסתפק במאסר על-תנאי וקנס כספי. לאחר שנשמעה הערת בית המשפט באשר לרכיב הכספי, ניאותה ב"כ המאשימה לשנות לקולה מעמדתה העונשית, והסכימה להסתפק בהתחייבות צופה פני עתיד.

ב"כ הנאשמת, שעשתה כל שניתן למען מרשתה, תיארה הליך גירושים מורכב שעמד ברקע למעשיה של הנאשמת, לרבות אלימות כלכלית שלפי הטענה הופנתה כלפיה. בתחילת ההליך המשפטי שיתפה הנאשמת פעולה, אלא שבהמשך שינתה מהילוכה, לאחר שסברה כי נגרם לה עיוות דין בשל החלטת המדינה שלא להעמיד את המתלונן לדין בגין מעשים פוגעניים שביצע כלפיה. ב"כ הנאשמת ביקשה להימנע מפגיעה בעתידה התעסוקתי של הנאשמת, אשר נפגעה כלכלית באורח חמור במהלך הליך הגירושים ופירוק הרכוש בינה לבין זוגה לשעבר. הנאשמת, כך באת כוחה, היא מעצבת במקצועה הפועלת למען עתידה ועתיד ילדיה. משכך ביקשה לסיים את ההליך ללא הרשעה. לא הוגשו ראיות לעונש.

הנאשמת קיבלה הזדמנות לומר את דברה האחרון, אך החליטה להימנע מכך.

מהלך העניינים הובא בהרחבה יחסית, אך על מנת להמחיש את הסיטואציה. התוצאה הדיונית והעונשית ברורה. הנאשמת - בהתנהלות עיקשת ועקבית, סירבה לשתף פעולה עם ידם המושטת של באת כוחה, של המאשימה, של שירות המבחן ושל בית המשפט. היא "בעטה בדלי" פעם אחר פעם, לא הקשיבה לעצותיה הטובות של באת כוחה, והביאה על עצמה את הכרעת הדין המרשיעה וגזר הדין בצידה. בהיעדר שיתוף פעולה של הנאשמת, אין לבית המשפט אפשרות כלשהי לסיים את ההליך ללא הרשעה, וממילא במצב הדברים כפי שתואר לעיל, היא איננה ראויה לכך. לבי עם עורכת דינה של הנאשמת, שחרף רצונה הטוב, מקצועיותה, סבלנותה ומאמציה לסייע למרשתה, נאלצה לחזות בה מורידה לטמיון את כל שעשתה בעבודה, ואף להתמודד, על לא עוול בכפה, עם חרון אפה. אשר למאשימה, עתירתה העונשית ראויה, הגונה ומתחשבת.

הרשעתה של הנאשמת עומדת בתוקפה, ואני גוזר עליה את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי מאסר אותם לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור תוך שנתיים עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים.

ב. הנאשמת תיתן התחייבות בסך 1,500 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה בה הורשעה. הנאשמת תצהיר על התחייבותה לפני עוד היום, שאם לא כן, תרצה תקופת מאסר בת 3 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.